

Уредено у нови инвентар бр.

3471

ЗАКОН О ЛОВУ

1789

XI. -

И

УПУСТВА ЗА ЊЕГОВО ИЗВРШЕЊЕ

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У КРАЉЕВСКО-СРПСКОЈ ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ

1901,

1686
XI.

PUBLICHEK
DER KÖNIGLICHE REGIERUNG
JUSTIZABTHEILUNG
ДАРУЈЕМО

МИ
АЛЕКСАНДАР Г.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ НА-
РОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПО-
ТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН
О ЛОВУ

I

Опште одредбе

Чл. 1.

Право ловљења дивљачи у Србији припада држави. Према овоме, нико не сме ловити дивљач, док од надлежне власти не добије допуштење, по одредбама овог закона.

Чл. 2.

По шумама и земљиштима, која су својина приватних лица, а која су ма каквим оградама затворена, право ловљења припада сопственику истих.

Но и за ловљење дивљачи у земљиштима наведеним у овом члану важе одредбе чл. 1. и 16. овог закона.

Чл. 3.

О неговању и размножавању корисне, а утамничању штетне дивљачи, води надзор Министар

Народне Привреде уз припомоћ ловачких удружења. Према томе, сви приходи од лова у Србији припадају шумском фонду и имају се употребљавати на размножавање и неговање корисне и утамањивање штетне дивљачи. Но 10% од чистог годишњег прихода од лова даваће се као помоћ Савезу ловачких удружења на концу сваке године.

Чл. 4.

Дивљач се дели ва:

I. Корисну дивљач и корисне птице, у које спадају: јелени, кошуге, платане, дивљи јарци, дивље козе, срне, зечеви, фазани, тетреби, дивље кокоши, дропље, ждралови, шљуке, лештарке, јаребице, препелице, прдавци, лабудови, дивље гуске и пловке, голубови, грилице, чворци, жуње, детлићи, све барске птице и све птице певачице, инсектоједе и мишоједе; и

II. Штетну дивљач и штетне птице, у које спадају: медведи, курјаци, дивље свиње, лисице, јазавци, дивље мачке, самури, творови, видре, куне, орлови, крагуји, јастребови, копци, буљине, сове (сем шарене сове), гавранови, водени кос, ледењак, чавке, вране, свраке, сојке и све врсте чапље.

Чл. 5.

Ловљење корисне дивљачи побројане у тач. I. чл. 4. овог закона и то: јелена, платана, кошута, дивљих јараца, дивљих коза, срна, тетребова (женке) и фазана, забрањено је са свим. Само у пределима у којима би се ова дивљач умножила, министар народне привреде може допустити ловљење и ове дивљачи по одредбама чл. 16. овог закона.

Чл. 6.

Ловљење и уништавање штетне дивљачи побројане у тач. II чл. 4. овог закона, слободно је

свакоме и без ловачке карте у свако доба године и на све начине сем тројања, које се потпуно забрањује.

Чл. 7.

Корисна дивљач не сме се ловити никаквим другим средствима осим пушке и ловачких паса, изузимајући хрта, а један ловац не сме више од два пса у лов повести.

Сем овога забрањено је:

- а) хватање птица лепком, замкама, мрежама и свима осталим средствима;
- б) хватање и терање дивљачи и птица за време великих снегова и сметова; и
- в) кварење и уништавање лежишта и гњезда, вађење и уништавање јаја и младих пилића.

Чл. 8.

Ловљење дивљачи забрањено је:

- а) по изникнутим усевима и ливадама, док се не среде;
- б) по виноградима од кад се орежу, па док се не оберу;
- в) по воћњацима и баштама;
- г) по дуваништима, баштованциницима, и бостанима, докле се усеви не оберу;
- д) по виноградским садовима;
- е) по шумским и осталим расадницима у којима се саднице производе; и
- ж) по подигнутим шумским подмладцима и местима стављеним у забрану за 5. година.

II

Давање допуштења за ловљење

Чл. 9.

Допуштење за ловљење корисне дивљачи издају: у Београду управа града Београда, у

окружним варошима окружна начелства, а у срезовима срески начелници.

Чл. 10.

Допуштење за ловљење не могу добити:

- а) који нису навршили 18. годину, или су под туторством, а не донесу дозволу од родитеља или тутора;
- б) који су под старатељством или стечиштем;
- в) који су судом осуђивани за злочинства и преступе учињене из користољубља;
- г) који су осуђени за преступе на губитак грађанске части, док ова казна траје;
- д) који се налазе под ислеђењем због користољубивих и у опшите бешасних дела;
- е) који су утечјају последње две године дана полициски кажњени, за иступе противу морала, крађу и повреду туђих ствари, преваре, утаје и овим подобна бешасна дела;
- ж) малоумни и они, који су одани пороку пијанства;
- з) који нису платили порез за последњу годину док исти не плате;
- и) који су једанпут кажњени за кривицу, која се по овом закону казни, па за три године; и
- ј) чувари државних, општинских, сеоских, манастирских шума и добара, пудари и пољаци, погранични стражари, финансијски и монополски контролори и стражари, органи потрошње и стални шумски раденици.

Чл. 11.

Онај, који по чл. 10. овог закона може добити допуштење за ловљење дужан је имати ловачку исправу — карту коју може само лично тражити.

У ловачкој карти мора бити тачно означенено име и презиме, године старости, занимање, место

живљења, поданство, лични опис с особеним знацима лица, коме се ловачка карта изда.

Чл. 12.

Ловачке карте издају се на годину дана од 15. Јула једне до 15. Јула друге године и за исте плаћа се 20 динара годишње.

Чланови савезних ловачких удружења, добијају ловачке карте бесплатно.

Чл. 13.

Сваки ловац мора у лову имати при себи ловачку карту и дужан је исту, на захтев званичних државних надзорника лова (чл. 24. овог зак.) истима показати, а тако исто име и презиме, занимање и место становљања.

Чл. 14.

Ималац ловачке карте не може исту продати, нити другоме на послугу дати, а у случају да исту изгуби дужан је, да у року од три дана извести о томе полицијску власт од које је карту добио.

Чл. 15.

Ловачке карте издају надлежне власти (чл. 9. овог зак.) и воде списак о томе, коме су исте издате, као и рачун о приходу од издатих карата, извршених казни и бесправно уловљене и одузете дивљачи, па на свршетку сваког месеца поднесе о томе извештај министру народне привреде, а добивени новац шаљу Управи фонду за шумски фонд, као приход од лова.

Чиновника, који по свршетку месеца за десет дана не поднесе извештај и не пошље приход Управи фонду, казниће министар народне привреде од 50 до 100 динара у корист шумског фонда.

Правила за издавање ловачких карти и образац истих прописаће министар народне привреде.

III

Време ловљења.

Чл. 16.

За време парења, лежења и хранења младих забрањено је ловити корисну дивљач, и то:

Јелене, платане и срндаће од 1. октобра до 15. јула;

Дивље јарце од 1. Децембра до 1. Авгуса;

Кошуте, платане—женке—срне и дивокозе забрањено је сасвим ловити;

Зечеве и јаребице од 1. Фебруара до 25. Јула; Тетребе од 1. Фебруара до конца Марта;

Дивље кокоши од 1. Јануара до 25. Јула;

Лештарке и камењарке од 1. Јануара до 25. Јула; Препелице и прдавце од 1. Априла до 25. Јула;

Дивље пловке од 1. Марта до 1. Јуна;

Шљуке, дропље, ждралове, лабуде, дивље гуске и све барске птице слободно је свакад ловити.

Чл. 17.

Ако би се утврдило, да је корисна дивљач у појединим пределима, или у целој земљи, истребљена и ретка, министар народне привреде наредиће, да се у овоме случају ловљење дивљачи у опште или поједине врсте од исте, у целој земљи или у појединим пределима за извесно време сасвим забрани. Ова забрана обзнатиће се преко „Српских Новина“ и означити кад почиње и до кде траје.

Чл. 18.

Зоолошким друштвима и професорима за збирке просветних завода министар народне привреде може одобрiti ловљење и хватање корисне дивљачи и у времену у коме је лов забрањен, но само у ограниченом броју.

Чл. 19.

Од дана почетка времена, у коме се према чл. 16. или наредби министра народне привреде, према чл. 17. ов. закона, у опште или поједине врсте, дивљачи, не сме ловити, па после пет дана, забрањено је дотичну дивљач продавати.

Чл. 20.

Продавање дивљачи допуштено је само лицима, која по чл. 11. овог закона добијају допуштење за ловљење а дужна су сваки пут имати ловачку карту при себи.

Ко противно уради сматраће се као да је сам дивљач убио и с њиме ће се поступити по тач. 5. чл. 39. овог закона.

Чл. 21.

Где се штетна дивљач — звериње — појави у већој количини и постане опасна по живот људски и стоке, приређиваће се хајке.

Хајке ће приређивати полицијске власти и ловачка удружења.

Чл. 22.

Општински суд дужан је, да на захтев полицијске власти, или ловачког удружења, одмах одреди потребан број ловаца и хајкача. Хајку руководи онај, који је захтевао. Ловци и хајкачи дужни су његовим наредбама следовати.

Чл. 23.

У хајци слободно је убијати само ону дивљач — зверад — за коју се хајка одреди.

Ловцима, који за време хајке или ван ове убију: медведа, курјака, дивљу свињу, лисицу, јазавца, дивљу мачку, твора, видру, куну, самура, даваће се награда.

Награде ће одређивати, према врсти дивљачи, министар народне привреде и издавати их из шумског фонда.

Убијена дивљач својина је ловца, који ју је убио.

IV.

Надзор лова

Чл. 24.

Према чл. 3. овог закона министар народне привреде највиша је надзорна власт лова у Србији.

Органи преко којих ће министар народне привреде водити надзор над ловом, ово су:

а) Окружни шумари, подшумари, чувари државних шума и нарочити чувари лова, које ће према потреби постављати министар нар. привреде из реда писмених лица, која према чл. 10. овог закона могу добити допуштења за ловљење, а позната су као добри ловци; и

б) Сви органи полицијске, окружне, среске и општинске власти, финансијски и монополски контролори и стражари, органи потрошње и погра нични стражари.

Чл. 25.

Окружни шумари, подшумари, чувари државних и општинских шума, као и сви остали званични органи за надзор лова (чл. 24. овог закона) имају право, да од сваког лица, које у лову затекну или које дивљач продаје, траже на уви ѡај ловачку карту, питају за име и презиме, за нимање и из ког је места. Ако дотично лице не би имало ловачку карту или се примети да је карта лажна или туђа, дужни су да од дотичног лица ловачку карту с ловачким прибором, сем пушке, одузму, а тако исто и дивљач, ако би се код њих нашла. О свему овоме органи за надзор лова морају саставити и лицу места протокол и

исти најдаље у року од 48 сахвати предати надлежној полицијској власти, а одузети ловачки прибор и убијену дивлач предаће најближем општинском суду на реверс.

Овако на лицу места састављен и од органа за надзор лова потписан протокол, потпун је доказ за кривице, које се по овом закону казне, ако противу истинитости таквог протокола не би било основане сумње.

Одузету дивљач полицијске власти одмах ће продавати кратким усменим надметањем у корист шумског фонда и даље поступити по чл. 15. овог закона.

Чл. 26.

Онај, који ухвати, прокаже или открије нарушиоце појединих одредаба овог закона, добија у име подказивачке награде половину новчане казне, на коју ухваћено или проказано лице буде осуђено.

Од овог изузимају се: окружни шумари, подшумари и чувари шума и лова, као и чланови ловачких удружења, који су дужни да ово врше по своме позиву.

V

Суђење, надлежност, поступак и казне.

Чл. 27.

Сва дела казнима по овом закону иступне су природе, у колико из ових дела не би произилазила преступна и злочина.

Чл. 28.

Иступне кривице по овом закону ислеђује и казни полицијска власт а преступно само извиђа и спроводи надлежном суду на осуду.

Изузимају се кривице, које извиђа и казни министар народне привреде.

Чл. 29.

Кривице по овом закону истражују се на тужбу званичних органа за надзор лова (чл. 24. овог зак.) оштећених приватних лица и на доставу ловачких удружења.

Чл. 30.

Иступна дела по овом закону застаревају за три месеца од дана, кад су учињена. За прекид застарења вреде одредбе кривичног закона.

Чл. 31.

Жалба противу пресуда полицијске власти може се поднети министру народне привреде у року од 3 дана, рачунећи од дана саопштења пресуде. Жалба се даје оној власти, која пресуду изрече.

Решења министра народне привреде извршна су.

Чл. 32.

Где се новчана казна не би могла да наплати трећином имања осуђеног, ту ће се у место 5 динара узети један дан затвора. Осуде мање од 5 динара рачунају се у један дан затвора.

Чл. 33.

Поврат казнених дела по овом закону казниће се удвојено, а дела у стицају по основима казненог закона и казнама у овом закону предвиђеним.

Чл. 34.

Поред казне по овом закону, кривац ће се осуђивати да за убијену, повређену или ухваћену дивљач плати у име оштете и то:

За јелена, платана, српдаћа и дивљег јарца	80 дин.
» коштуту, платану, срну и дивокозу	100 »
» фазана, тетреба и тетребку . .	50 »
» дивљу кокош, лештарку и камењарку	10 »
» зеца, јаребицу и препелицу . .	5 »

За све друге шумске, пољске и барске корисне дивљачи, за кварење гњезда, вађење јаја и младих, хватање птица певачица и т. д. 1 до 10 д.

Чл. 35.

Кад полицијска власт прими тужбу надзорног органа лова или доставу ловачког удружења, дужна је: да на исту стави дан пријема, па од тога дана најдаље за 8 дана да узме оптуженог на испит, истрагу изврши и пресуду изрече најдаље за 30 дана.

Чиновника, који у наведеном року не узме оптуженог на одговор и истрагу не сврши, казниће министар народне привреде од 50—100 динара у корист шумског фонда и његово је решење извршно.

Чл. 36.

Кад пресуда полицијске власти или првостепеног суда постане извршна, одмах ће се приступити извршењу и полицијска власт дужна је да пресуду изврши у свему за 30 дана од дана пријема исте и да о томе извести министра народне привреде.

Чиновника, коме је пресуда дата на извршење, ако поступи противно, казниће министар народне привреде са 50—100 динара у корист шумског фонда.

Чл. 37.

Окружни шумари, подшумари, чувари шума и лова, као и остали органи, који по чл. 24. овог закона воде надзор над ловом, ако би неистинито кога оптужили, па би оптужено лице било под ислеђењем или осуђено, казниће се поред губитка службе и затвором по одредбама кривичног закона.

Исто тако казниће се и онда, кад своју дужност злоупотребе или с ухваћеним кривцем не поступе по чл. 25. овог закона.

Чл. 38.

Ко по приватним ограђеним имањима (чл. 2. овог зак.), без одобрења сопственика истих, дивљач лови, хвата или на ма који начин исту сатире, сматра се као крадљивац и као такав казниће се по кривичном закону.

Чл. 39.

Да се казни са 5—20 динара:

1. Ко лови дивљач противно одредбама чл. 7. овог закона, а поред тога да плати накнаду по чл. 34. овог закона;

2. Ко лови дивљач или уради што противно чл. 8. овог закона;

3. Ловци, који при себи не носе ловачку карту или исту на захтев званичних органа за надзор лова не покажу (чл. 13. ов. зак.);

4. Ко одређен у хајку на исту не дође или се у хајци не придржава издатих наредби (чл. 22. овог закона);

5. Ко дивљач противно чл. 19. овог закона продаје;

6. Ко у хајци намерно убије дивљач, која за то није одређена (чл. 23. овог закона) а поред тога да плати за убијену дивљач накнаду по чл. 34. овог закона, и

7. Онај, који претивно чл. 20. овог закона дивљач продаје.

Чл. 40.

Да се казни са 20—40 динара:

1. Онај, који ухваћен да противно овом закону дивљач лови или какве друге штете овој наноси, не каже своје право име, занимање и место из кога је;

2. Онај, који органима за надзор лова не преда ловачку карту, ловачки прибор и убијену дивљач (чл. 25. ов. закона);

3. Онај, који лови дивљач забрањену, побројану у чл. 5. овог закона, а поред тога да плати накнаду штете по чл. 34. овог закона;

4. Онај, који ловачку карту изгуби и о томе не извести надлежну власт (чл. 14. овог закона); и

5. Ко лови дивљач у забрањено време (чл. 16. овог закона) а осим тога да плати у име општете казну предвиђену у чл. 34. овог закона.

Чл. 41.

Да се казни са 40—60 динара:

1. Онај, који ловачку карту прода или исту другоме на послугу уступи (чл. 14. овог закона);

2. Председник општинског суда или његов заменик, који на захтев власти у одређено време не одреди тражени број лица за хајку (чл. 22. овог закона);

3. Председник општинског суда или његов заступник, који поступа противно чл. 25. овог закона и од органа за надзор лова одузети ловачки прибор и дивљач не прими или реверс не изда;

4. Онај, за кога се докаже да је са учиниоцем казнимог дела по овом закону стојао у споразуму, или да је за учињено дело знао, па исто није хтео власти доставити; и

5. Онај, који се ухвати да дивљач лови а није узео ловачку карту.

Чл. 42.

да се казне са 50—100 динара:

1. Окружни шумари, подшумари, чувари шума и лова, као и сви остали званични органи (чл. 24. овог закона) за надзор лова, који су небрежљиви у вршењу дужности по овом закону;

2. Председници и њихови заступници, који не врше наредбе издате од министра народне привреде односно лова; и

3. Полицијски чиновник, који изда ловачку карту лицима, која су у чл. 10. овог закона изузета.

Казне у овом члану предвиђене, изриче министар народне привреде и његова су решења извршна.

Чл. 43.

Да се казни са 100—150 динара онај, који лови дивљач тровањем, противно чл. 6. овог закона.

Чл. 44.

Правила и упутства за извршење овог закона, прописаће министар народне привреде.

Чл. 45.

Закон овај ступа у живот кад га Краљ потпише и онда престају важити §. 379. казненог закона од 26. Марта 1860. год., тач. 5. чл. 132. зак. о шумама од 30. Марта 1891. год., као и сви други прописи противни овом закону.

Препоручујемо Нашим министрима: народне привреде и унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о извршењу се његову старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

16. јула 1898. год.

у Нишу.

АЛЕКСАНДАР с. р.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат,
чубар државног печата,

Министар праједе,

К. Н. Христић с. р.

Министар
народне привреде,

С. М. Лозанић с. р.

Министар
унутрашњих дела,

Јевр. А. Андоновић с. р.

УПУСТВА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ЛОВУ.

На основу чл. 44. зак. о лову, прописујем ова упутства за извршење истог закона.

I. Право на лов и време за ловљење.

Чл. 1.

По чл. 1. зак. о лову, право ловљења дивљачи у Србији припада држави. По томе, ко хоће да лови дивљач, мора испунити услове, које прописује закон о лову.

Чл. 2.

Корисну дивљач као: јелена, платана, кошту, дивојарца, диво-козу, срдаћа, срну, тетребицу и фазане, не сме нико и никад ловити без допуштења Министра народне привреде. Са одобрењем Министровим по саслушању окр. шумске управе може се ова дивљач ловити само у времену, у коме тај лов није забрањен по чл. 16. зак. о лову, што ће се у сваком одобрењу изреком ставити.

Ова забрана ловљења побројане дивљачи, не односи се и на оне сопственике, који је доносе из иностранства ради гајења и размножавања у тако ограђеним просторијама, да из ових не може изићи, нити опет каква друга споља ући.

Корисну дивљач, које лов није са свим забрањен, може ловити само онај, који је узео прописну ловачку карту од полицијске власти (чл. 11. зак. о лову) и то у времену прописаном у чл. 16. зак. о лову за сваку појединачну врсту дивљачи.

II. Место и начин ловљења.

Чл. 3.

У лову корисне дивљачи и птица, ловац се сме послужити само пушком и највише са два кера, а корисну дивљач сме убијати само метцима из пушке, а никаквим другим средствима као ни хватати ни са хртовима ловити (чл. 7. зак. о лову).

Ну ко би хтео да хвата корисну дивљач по слободним просторима, за пренос и пуштање у циљу њеног заштита и размножења на другим слободним местима, треба да се обрати Министру народне привреде с молбом, у којој ће изложити: где, када, које, колико дивљачи и на који начин жели да ухвати, како да је пренесе и где да је пусти, па ће Министар народне привреде решити: да ли му се с обзиром на све то, као и на одредбе закона може и под којим условима хватање одобрити.

Чл. 4.

Лица, која су добила одобрење за лов, могу ловити по свима државним, општинским и неограђеним приватним имањима изузев случаја из чл. 8. зак. о лову.

У ограђена имања долазе: шанчеви преко којих не може никаква стока ни излазити ни улазити (најмање 0·80 м. дубоки, и 1·20 м. широки), зидови, филарете, тарбе, проштане ограде с поплетом од 1·50 м. висине, и добре и густе живе ограде од 1·50 м. висине.

У овим имањима, сопственици су у праву свакоме другом забранити лов, и сами у њима ловити са ловачком картом, придржавајући се у свему закона о лову и ових упутстава.

Онде, где зечеви досађују и чине штете пољским усевима и воћњацима, сопственици ма и незаграђених имања, могу се, како у времену ловљења тако и у времену кад је лов забрањен, помагати разним плашилима, премазивањем воћака кречом помешаним са крвљу, чађи и т. д. и другим познатим средствима. А где ни ово не помогне, сопственици могу и без ловачке карте таквог

штеточину на своме имању, али само на оном месту где је штету учинио, убијати, па о извршеном јављати ма коме надзорнику лова, или најближој општинској или полицијској власти, који ће се о штети уверити, и о томе извештавати окр. шумску управу.

У крунским и оним државним добрима, која су стављена на расположење за лов Његовог Величанства Краља, а тако и на сопственом Краљевом имању, није слободно ником другом ловити, па било ограђено или неограђено.

Чл. 5.

Ловцима се не допушта изводити и пуштати керове да гоне дивљач у времену, кад је лов забрањен, па ма гонили и штетну дивљач. Изузимају се хајке по чл. 21. зак. о лову и керови птичари, који се без ловачке пушке изводе у поље ради обуке, но и у овим приликама морају ловци најстрожу пажњу обратити на то, да се не би кварила и уништавала лежишта, гнезда или јаја и хватали, растеривали и плашили пилићи корисних птица, мали зечеви, срнчад и ланад.

Употреба паса јазавичара допуштена је ловцима у овоме времену, но само ради утамањивања штеточина — лисица и јазаваца. Ловац је дужан ове керове водити до јазбина на ланцу.

Чл. 6.

Зоолошка друштва и просветни заводи (чл. 18. зак. о лову) за збирке и научне циљеве, имају се обратити писменом молбом Министру народне привреде, које су им врсте дивљачи потребне, у којој околини, и на који начин је желе ловити. У случају одобрења, дужни су придржавати се Министровог наређења.

Чл. 7.

Свакоме је слободно без икаквог ограничења и без ловачке карте, и на све начине, сем тровања, ловити и убијати ову штетну дивљач и птице и то: медведе, рисове, вукове, дивље свиње, лисице, јазавце, дивље мачке, самуре, творове, видре, куне, (ласице), орлове, крагује, јастребове, копце, буљине, сове (сем шарених сова), гавранове, водене косове, чавке, вране, свраке, сојке и све врсте чапљи (чл. 4 под II. и чл. 6. зак. о лову).

Но у овом случају забрањује се употреба ловачких паса онима, који немају ловачку исправу, а ловцима у време кад је лов забрањен (види чл. 5.).

III. Допуштења за ловљење.

Чл. 8.

Одobreње за ловљење корисне дивљачи издају надлежне полицијске власти, по чл. 9. зак. о лову.

Ово одobreње не смеју давати онима, који су по чл. 10. зак. о лову изузети.

Чл. 9.

Сваки, коме је ловачка карта потребна, треба да предстане лично и поднесе писмену молбу надлежној полицијској власти (чл. 8. ових упуштава). За доказ да није изузет по чл. 10. зак. о лову, треба да приложи уз молбу и то:

1. уверење општинског суда о томе, од кад живи у општини, и да нема ни једног узрока из чл. 10. зак. о лову; и

2. Пореску књижицу за доказ плаћеног пореза.

Државним чиновницима у служби или у пенсији, као и осталим лицима добро познатим, може полицијска власт издавати ловачке исправе, а да им уз молбу не тражи све напред наведене доказе, ако иначе нема разлога посумњати, да не стоји каква сметња из чл. 10. поменутог закона.

Чланови савезних ловачких удружења који хоће да се користе бесплатном ловачком исправом, морају безусловно поднети полицијској власти на увиђај и чланску карту за доказ чланства у савезном ловачком удружењу, иначе без ове неће им се дати бесплатно ловачка исправа (чл. 12. зак. о лову).

Чл. 10.

Кад се дотична полицијска власт увери, да се милиону може издати ловачка карта, онда ће му молбу завести у нарочити списак (чл. 15. зак. о лову), узети лични опис, и по том издати му ловачку карту по обрасцу, који је нарочито за то прописао Министар народне привреде.

Чл. 11.

Сваки ловац дужан је своју карту у лову увек уз себе носити, и показати је на захтев званичних органа лова. Ако је не би хтео показати, или би се неуљудно понашао према њима, биће кажњен по члану 39. тач. 3. зак. о лову.

Своју карту не смеша ловац продати, ни дати коме на послугу, у противном, биће кажњен по тач. 1. чл. 41. зак. о лову. Но ако би је изгубио, дужан је најдаље у року од три дана известити написмено полицијску власт, иначе ће бити кажњен по тач. 4. чл. 40. зак. о лову.

Чл. 12.

Од лица, која нису чланови ловачких удружења, за ловачку карту наплаћиваће полицијске власти по 20 динара (чл. 12. зак. о лову). Ако је једанпут издата ловачка карта изгубљена, па се поново друга тражи, онда се за нову карту наплаћује само један динар у корист шумског фонда, па било лице члан ловачког удружења или не.

IV. Поступање са уловљеном дивљачи.

Чл. 13.

Продаја убијене корисне дивљачи и птица слободна је за све време кад је лов допуштен, па још за пет дана после сваке забране, и то само ономе, који има ловачку исправу. Под овим разуме се и продаја коже од корисне дивљачи.

Ко противно уради, са њиме ће власт поступити по тач. 5. и 7. чл. 39. зак. о лову (чл. 19 и 20 истог закона).

Контролу над овом продајом водиће и то: у Београду, Крагујевцу и Нишу, где постоје трошарине, трошарински органи на самом улазу (ћерму) у варош, а по другим варошима и варошицама остали органи за надзор лова (чл. 24. зак. о лову).

Унесену дивљач из иностранства, слободно је свакоме прдавати. Но органи за надзор лова, мотриће, да се под видом ове, не продаје корисна дивљач из наше земље.

Продаја коже убијене штетне дивљачи и продаја штетних птица, слободна је свакоме и без икаквог ограничења.

Чл. 14.

Пошто није слободно живу дивљач хватати, то се по себи разуме, да је није слободно ни држати ни прдавати. Ко противно поступи, казниће се по чл. 34. закона о лову.

За дивљач набављену са стране, сопственик мора имати при себи доказе, да их на захтев органа за надзор лова покаже.

Онима, код којих се жива корисна дивљач затекне у времену, кад се ова упушта обзнате, а не могу да докажу да су је набавили са стране, или да им је државна власт раније продала, оставља им се рок од месец дана, да или по предњем наређењу поступе, или да учине употребу са истом.

Од овога се изузимају питоми бели зечеви и птице певачице, које се чујају у кавезу.

V. Давање награда за убијену штетну дивљач.

Чл. 15.

Ловцима, који за време хајке или ван ове убију коју од ниже побројане штетне дивљачи, издаваће се на основу чл. 23. зак. о лову награде из шумског фонда, и то:

1, за убијену мечку	50.—	дин.
2, „ убијеног медведа	30.—	„
3, „ убијено мало мече (сисанче)	10.—	„
4, „ убијену курјачицу	15.—	„
5, „ убијеног курјака	10.—	„
6, „ убијено мало курјаче (сисанче)	3.—	„
7, „ убијену дивљу крмачу	10.—	„
8, „ убијеног дивљег вепра	5.—	„
9, „ убијено дивље прасе (до 10 кгр.)	2.—	„
10, „ убијене лисице, јазавце, дивље мачке, творове, видре, куне, самуре и то:		
а, за сваку женку по	2.—	дин.
б, „ сваког мужака по	1.—	„
в, „ свако младунче по	0.50	„

Сем тога убијена дивљач, односно ове кожа остаје им у својину.

Награду може добити само онај ловац, који има ловачку карту, и за убијену напред побројану дивљач, у времену, за које је карта важила, не рачунајши и оно време, које је протекло до дана издања карте, и дан издања.

Чл. 16.

Ловац који жели добити награду, мора прибавити уверење, које ће гласити:

„Ловац Н. Н. из Н., ималац ловачке карте, коју му је издала (та и та власт), под (датум и број карте), убио је (у хајци или ван хајке) на дан.... у месту (назив места и предела) једну (или колико и шта буде).“

датум.

Потпис издаваоца.

За ово уверење не плаћа се никаква такса.

Ова уверења издаваће: за дивљач убијену у хајци, руковаоца хајке, а за дивљач убијену ван хајке, и то: ловцима из места седишта ловачких удружења — иста удружења, а осталима општински судови.

За уверење о убијеној штетној дивљачи у хајци, ловац треба да се јави руковаоцу, истог дана по свршеној хајци, и овај ће му га издати најдаље за 24 часа. А за дивљач убијену ван хајке, обратиће се најдаље за три дана ловачком удружењу, односно општинском суду, у коме року треба издати и уверење. У оба случаја, ловац је дужан показати убијену дивљач, односно њену кожу, од које ће се пред издаваоцем уверења осећи њушка за знак да је за награду пријављена.

Издаваоци уверења дужни су пазити како на тај знак, тако и на остале околности, да неби уверење по други пут издали за исту дивљач или за ону, коју је убио неко други, који нема права на награду. У противном случају издавалац неисправног уверења биће кажњен по чл. 42. зак. о лову.

Прибављена уверења за дивљач побијену у времену трајања једне ловачке карте, ловци ће чувати све до месеца јула. У току тога месеца, а најдаље последњег дана месеца јула, обратиће се надлежној полицијској власти (из срезова среској, из окружних места начелству, а из Београда управи града) писменом молбом, таксираном марком од пола динара, за целу суму награде, приложући рачун, истеклу ловачку карту и уверења.

Ко се у овом року не јави, не може после добити никакву награду за побијену штетну дивљач са ловачком картом, која је дотле важила.

Полицијске власти саставиће у два примерка списак пријављених лица, по реду пријаве, са означењем суме које потражују и забира истих, па један примерак и молбе ловца задржати, а уз други сложити по реду њихове рачуне с картама и уверењима, па то све спровести нарочитим актом шумарском одељењу Министарства народне привреде најдаље до 10. августа сваке године.

Укупне суме, које буду признате, послаће се истим властима, а оне ће из истих исплатити свакоме пријављеном, кокико му буде признато, на потпис трећег списка у облику платног списка, и тако испотписивани списак полицијска ће власт, пошто га овери, послати благајници министарства народне привреде на употребу.

За штетну дивљач, која је до сад потамањена, Министар народне привреде наредиће, да се по напред на веденој норми, а без обзира на горње прописе, издају награде само оним лицима, за која нађе да заслужују награду. Ну на овај начин могу се наградити само она лица, за која буду министарству нар. привреде стигле пријаве до дана објаве ових правила.

VII. Дужности и права органа за надзор лова.

Чл. 17.

Органи за надзор лова дужни су, да заштићавају корисну а утамањују штетну дивљач, и да мотре, да нико не лови противно одредбама закона о лову. За тај циљ они ће свако лице које затеку у лову, или да дивљач прошаје уљудно упитати за име и презиме и остало по закону (ч. 25. зак. о лову), ако га иначе не познају, и прећедати му ловачку исправу. На примећену неправилност, одузети му карту са уловљеном дивљачи и ловачким пребором, сем пушке, па ово предати суду општинском на реверс.

О свему овоме дужни су органи за надзор лова саставити протокол и предати га надлежној полицијској власти у року од 48 сати.

Чл. 18.

Окружни шумари, подшумари и чувари шума, дужни су у првом реду да заштићују и бране лов на дивљач, нарочито на местима, где се налазе: јелени, срне, диво-козе, тетреби и фазани.

Како је чл. 125 зак. о шумама, беспосленима забрањено тумарање по шумама, то и лов на штетну дивљач мора бити са знањем државних шумарских органа и осталих органа за надзор лова.

Чл. 19.

Чуваре лова поставља Министар народне привреде (чл. 24. тач. а, зак. о лову), на предлог окр. шумских управа и одређује им плату из шумског фонда. По жељи и на предлог ловачких удружења, Министар ће постављати чуваре, којима ће плату удружења давати.

У погледу вршења дужности и дисциплине, чувари лова стоје у истом односу према свима властима као и државни чувари шума. Они полажу заклетву на исти на-

чин као и општински чувари поља, и то: код окр. шумске управе. Своју дужност врше под непосредним надзором и по упуштву окружних шумара.

Чувари лова дужни су да непрестано обилазе определjeni им службени круг, и да мотре, да ко не лови противно закону о лову и овим упуствима, и кад кога ухвате, да лови на недопуштени начин, или да носи уловљену корисну дивљач, да поступе по чл. 17. ових упустава.

Они ће на левој страни прсију носити нарочиту значку. Значка је изливена у облику овалног, чији ће већи пречник бити 10, а мањи 8 с. м. са написом: „Чувар лова бр. Н“.

Чл. 20:

Чувари шума, чувари лова, пољаци, пудари, погранични финансијски и трошарински контролори и стражари, монополски надзорници, поднадзорници и контролори, као и стални шумски раденици, немају право на лов корисне дивљачи, нити смеју уза се водити ловачке керове, а не могу бити ни чланови ловачких удружења (чл. 10. тач. ј. зак. о лову). Они могу ловити само штетну дивљач и птице на све начине по чл. 7. ових упустава

Чл. 21.

Свима полицијским, окружним и општинским властима, као и монополским надзориштвима, ставља се у дужност (чл. 24. тач. б. зак. о лову), да преко својих органа мотре, да нико не лови корисну дивљач противно закону о лову, но да иду на руку колико је могуће више утамањивању штетних животиња и птица. Особито се препоручује општинским судовима, да своје пољаке и пударе довољно упућују на дужност по закону о лову и овим упуствима.

Окр. шумске управе, надзориштва управе државних монопола, и општински судови, дужни су да по званичној достави савезних ловачких удружења, упућују своје органе, да на лицу места хватају бесправна лица, за која удружења имају уверења, да су тога дана, кад је достава учињена, одиста у лову.

Сви званични органи за надзор лова, који буду небрижљиви у вршењу дужности по закону о лову и овим упуствима, биће кажњени по чл. 42. закона о лову од 50—100 дин. у корист шумског фонда.

VII. Дужности и права ловачких удружења.

Чл. 22.

И савезна ловачка удружења дужна су у првом реду старати се, да се корисна дивљач, где је ретко има, умно-жава, а где је има сувише, да се лови саобразно прописима у зак. о лову и овим упутствима. Тако исто, дужна су старати се, да се штетна дивљач што више тамани. Она могу чинити своје предлоге, но увек преко главне управе савеза, која ће, пошто их сама оцени, спроводити Министру нар. привреде са својим мишљењем.

Главна управа савеза ловачких удружења у Србији, дужна је водити рачуна о раду свију ловачких удружења у своме савезу, и упућивати их на дужности по закону о лову и овим упутствима, и од своје стране чинити потребне предлоге Министру народне привреде.

Савезна ловачка удружења, могу својим члановима, као и онима, који нису ловци, из својих средстава издавати награде за убијену штетну дивљач, колико за сходно нађу и без обзира на награду коју Министар народне привреде даје по чл. 15. ових упутстава.

Чл. 23.

Да би се што више избегло уништавање корисне дивљачи, сви званични органи за надзор лова, као и ловачка удружења, мотриће, да се ни ловачки пси никад и никде не смеју видети у пољима, њивама, ливадама, шумама и т. д. сами и без надзора, да гоне дивљач, и где их нађу без надзора, дужни су одмах позвати сопственика, да их хвата, па ако то сопственик одмах не учини, опуштити га надлежној власти да по тач. 1. чл. 39. зак. о лову искуси заслужену казну. Ако им се не зна сопственик, известиће о томе надлежну општинску власт да га она у општини пронађе и опомене. Но ако се пси, и после опомене њихових сопственика овим путем, опет нађу да тумарају без надзора, званични органи за надзор лова имају право убити их.

Кућевни и чобански пси, који иду уза стоку и под надзором чобана, не смеју се дирати.

Чл. 24.

Да се неби користио бесплатном ловачком исправом и онај, који по чл. 10. зак. о лову нема права, или га је имао па изгубио, савезна ловачка удружења дужна су водити рачуна о примању у чланство појединих лица, и извештавати надлежну полицијску власт о томе, кад који од чланова изгуби право на лов, или на чланство.

VIII. Дужности полицијских власти у погледу изрицања казни по зак. о лову.

Чл. 25.

Одузети ловачки прибор и убијену или ухваћену рањену дивљач, полицијска ће власт одмах продати по чл. 25. зак. о лову, и добијени новац послати управи фондова за шумски фонд. Но ако је ухваћена жива дивљач неповређена, онда ће је ако није припитомљена, пустити у оближњу државну шуму, а ако је припитомљена, спровешће је о трошку кривца у најближи државни зверињак, у коме се таква дивљач гаји.

Чл. 26.

Полицијске су власти дужне све тужбе о лову примићи, исследити и у свему поступити по чл. 35. у колико је за то надлежна с обзиром на чл. 28. зак. о лову.

За исту по закону о лову, које учине малолетници и ћаци, предаваће се, и то први својим родитељима да их они казне, а други својим наставницима да их казне по закону школском (§. §. 321. и 322. казненог закона). Накнаду пак оштете из чл. 34. зак. о лову, полицијска ће власт у овоме случају тражити од родитеља или старатеља (§. §. 10. и 325. казн. зак).

Чл. 27.

Протокол (тужба) званичних органа за надзор лова (чл. 25. зак. о лову), потпун је доказ само онда, ако су окривљене лично ухватили у лову.

Тужбе општинског суда и ловачког удружења, саме по себи нису доказ, већ у истима треба навести доказе и околности, којима се доказује кривица оптуженог лица.

Ово исто важи и за реферате полицијских органа, којима они по дознању, а не по сопственом виђењу, окривљују поједица лица по закону о лову. Сваку ову тужбу, реферат или доставу, дужна је полицијска власт узети у поступак одмах, пазећи добро да кривица не застари, па на основу исказа сведока и навода осталих околности учињено дело исследити.

Чл. 28.

Највећа је новчана казна 60 динара, којом се кривац може иступно казнити за дела, за која је надлежна полицијска власт (чл. 41. зак. о лову), поред накнаде штете из чл. 34. зак. о лову.

Ако је дело у стицају, на пример, неко је ловио без ловачке карте и у времену кад је лов забрањен, онда су то две кривице и то: једна из тач. 5. чл. 41, а друга из тач. 5. чл. 40. зак. о лову, но казна за обе ове кривице не може бити већа од оне, која је прописана у закону за теже дело (овде 60. динара за дело из тач. 5. чл. 41. зак. о лову).

Због прве кривице, кривцу се тада одмерава највећа мера казне одређена у закону за друго теже дело са којим је у стицају.

Чл. 29.

Пошто окр. шумари, подшумари, чувари шума и лова, и чланови ловачких удружења, немају право на потказивачку награду (чл. 26. зак.), а сви остали, па и они званични органи за надзор лова по тач. б. чл. 24. зак. о лову, имају, то ће полицијске власти у случајевима за које су надлежне по чл. 28. зак. досуђивати награду овима при изрицању пресуде, и то половину новчане казне у коју не улази накнада, која припада шумском фонду по чл. 34. зак. о лову.

IX. Хајке и приређивање истих.

Чл. 30.

Кад се у општини појаве штеточине: вуци, лисице и др. опасно звериње, општински је суд дужан, да о томе одмах извести среску власт, и означи место где се звериње појавило. Срески начелник дужан је, да позове најближе ловачко удружење, или ако овога нема, да сам, и то најдаље за три дана од дана пријема акта општинског суда, приреди хајку како за најсходније нађе.

Ако полицијске власти, општински судови или ловачка удружења, приређују хајке у црквеним, манастирским или у шумама рударских предузећа, дужни су о томе известити надлежне старешине односно управе ових шума.

Чл. 31.

Ловачко удружење, на позив среске власти, дужно је одавзати се и приредити хајку, и не сме отказати службено учешће у хајци, ако седиште удружења није удаљено од места хајке више од 20 км. или без других каквих оправдавајућих разлога. У противном, председник или његов заменик, биће кажњен по тач. 1. чл. 42. зак. о лову.

Чл. 32.

Свако ловачко удружење, дужно је према потреби и само без икаква позива што чешће приређивати хајке на штетну дивљач у својој околини, кад примети да се она намножила.

О свакој хајци, коју ловачко удружење по својој иницијативи приређује, дужно је на време известити надлежну полицијску власт, како би ова опет на време издала потребно наређење општинском суду, да се постара за ловце, хајкаче, и познаваоце места, лежишта и пролаза штетне дивљачи. Поред тога, сваки пут одредиће се по чл. 22. закона и лице, које ће хајком руководити.

Председник општинског суда или његов заменик, дужан је одмах по захтеву полицијске власти поступити, у противном биће кажњен по тач. 4. чл. 39. зак. о лову.

Чл. 33.

Хајке на штетну дивљач, терањем са керовима по оним шумама, где има јелена, срна и дивокоза, као и по свима местима побројаним у чл. 8. зак. о лову, забрањују се са свим. О овим шумама, као и о местима где се налазе шумски расадници и шумске културе, водиће рачуна надлежно шумарско особље и о томе упознавати приређиваче хајке.

Хајке на штетну дивљач у држ. шумама, ни у ком случају и нико не сме приређивати док о том не извести надлежну окр. шумску управу, те да она на време нареди шта треба у погледу на заштиту шума и садова од могућих штета.

Чл. 34.

Полицијске власти или ловачка удружења, кад хајку приређују, дужни су унапред обзнати ловцима, заседачима и хајкачима, која се дивљач сме ловити.

Чл. 35.

Ловци, хајкачи и сви остали учесници у хајци, морају се безусловно придржавати законских прописа и ових упутстава. Тако, ловци на заседи морају добро знати и пазити на распоред и заседе осталих, не смеју остављати одређено им место, и у пуцању морају бити врло пажљиви, да несмотрим пруцањем неби кога од свога друштва повредили.

И хајкачи, треба да буду довољно обезбечени те да не прилазе заседи на домаћај пушке.

Исто тако нико у хајци не сме собом носити секире или какво друго оруђе, и овим засецати, подбељивати и правити знакове на дрвећу, а треба пазити и на то, да се не праве штете усевима, оградама и т. д. (чл. 8. закона о лову).

Ко противно поступи казниће се по тач. 4. чл. 39. зак. о лову а осим тога за повреду шуме по чл. 118. зак. о шумама.

**X. Дужности полицијских власти, ловачких удружења
о подношењу извештаја по зак. о лову.**

Чл. 36.

Сва ловачка удружења дужна су редовно крајем свака три месеца подносити извештај главној управи савеза свих ловачких удружења у Београду о приређеним хајкама и о убијеној штетној дивљачи, а управа ће најдаље за петнаест дана подносити Министру народне привреде целокупан извод, из кога ће се видети: у којим местима и у коме срезу, колико су пута приређиване хајке, и колико је које врстти дивљачи убијено у току прошла три месеца. За небрижење по овоме, Министар народне привреде казниће председника или његовог заступника по тач. 1. чл. 42. зак. о лову.

Чл. 37.

Полицијске власти (чл. 9. зак. о лову) водиће тачне податке, и на крају сваке године подносити рачун Министарству народне привреде о следећем:

- 1, колико је ловачких исправа издато, и то:
 - а, колико по такси,
 - б, „ бесплатно.
- 2, колико је било свега прихода по закону о лову и то:
 - а, од ловачких карата (чл. 12 зак.),
 - б, од накнаде штете за дивљач, (чл. 25 и 34. зак.),
 - в, од казни за бесправно ловљење и остале кривице (по чл. 39, 40, 41 и 43. зак.), колико је од тога издато потказивачима, а колико је припало фонду, и
 - г, од административних казни (чл. 15, 35, 36, и 42 зак. о лову).

З, колико је било свега иступних дела, и по овима кажњених лица по закону о лову.

Подношење извештаја по овоме члану, не искључује подношење извештаја и остале радње по „Правилнику о прибирању и руковању са приходима шумског фонда“ од 5 маја о. г. Шбр. 11.636.

КШбр. 18.932.

19. јула 1901. год.
у Београду.

Министар
народне привреде,
Д-р. М. Ђ. Миловановић С. Р.

Br. 37579